

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/69/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118210828
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Zelenák
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1118210828.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Zelenáka a členiek senátu JUDr. Marty Šašinkovej a JUDr. Ľubice Kriškovej v právnej veci žalobcu SOSTEAM SLOVAKIA, s.r.o., Budatínska 43, 851 06 Bratislava, IČO: 45 414 408, práv. zast. Advokátska kancelária MULARČÍK & PARTNERI, s.r.o., Nám. M. Benku 15, P.O. BOX 285, 810 00 Bratislava, IČO: 36 860 522, proti žalovanému Wüstenrot poisťovňa, a.s., Karadžičova 17, 811 08 Bratislava, IČO: 31 383 408, práv. zast. SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, o zaplatenie 2.491,18 EUR s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 27Cb/200/2018-231 zo dňa 18.10.2019, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 27Cb/200/2018-231 zo dňa 18.10.2019 vo výroku I. a III. **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol, návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie istiny v dôsledku škodovej udalosti prevádzkou motorového vozidla továrenskej značky Nissan Patrol s EČV: A. na cestnej komunikácii v smere z Perneku do Pezinka (cesta II/503, extravilán Pernek - HP Pezinská Baba - Pezinok došlo k vzniku znečistenia cestnej komunikácie, vlastníkom ktorého motorového vozidla bol Ing. Martin Gabura - GM SERVIS BOZP, IČO: 37 152 335, miesto podnikania Roľnícka 7, 831 07 Bratislava - Vajnory (ďalej ako „poistený“). Správcom cestnej komunikácie je spoločnosť Regionálne cesty Bratislava a.s. so sídlom Čučoriedková 6, 827 12 Bratislava, IČO: 35 947 161. Medzi správcou komunikácie a žalobcom bola uzatvorená Zmluva o odstraňovaní prekážok a zmluva o postúpení zo dňa 26.11.2015 (ďalej ako „Zmluva o odstraňovaní prekážok“), na základe ktorej žalobca odstránil znečistenie cestnej komunikácie a následne vystavil Ing. X. faktúru č. 17100655, zo dňa 28.11.2017 na sumu 2.491,18 EUR s DPH, pričom v zmysle tej istej zmluvy sa pohľadávka správcu komunikácie (napriek tomu, že faktúra nebola vystavená na správcu komunikácie) na náhradu vzniknutej škody postúpuje bezodplatne na žalobcu. Žalobca si nárok na náhradu škody uplatnil priamo ako nárok z povinného zmluvného poistenia voči žalovanému, ktorý má s vlastníkom motorového vozidla uzatvorené povinné zmluvné poistenie, pričom platnosť povinného zmluvného poistenia v čase vzniku znečistenia cestnej komunikácie bola medzi stranami sporu nesporná. Sporná medzi stranami sporu zostala platnosť postúpenia pohľadávky, nárok na úroky z omeškania, pasívna vecná legitímácia žalovaného a či škoda spadá do povinného zmluvného poistenia.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že v posudzovanom prípade došlo prevádzkou motorového vozidla k vzniku znečistenia cestnej komunikácie, ktoré bolo potrebné odstrániť a správca komunikácie tak uskutočnil prostredníctvom žalobcu. Súd toto znečistenie posúdil ako poškodenie veci podľa § 4 ods. 2

zákona o PZP. Rovnaký záver vyplýval aj z odborného posudku založeného v súdnom spise. Samotné znečistenie cestnej komunikácie mal súd za preukázané aj z fotodokumentácie a nahlásenia škodovej udalosti. Podrobné skúmanie uniknutej látky, ktorá znečistila komunikáciu na účely rozhodnutia súdu nebolo potrebné, nakoľko samotný fakt, že došlo k znečisteniu cestnej komunikácie a že toto znečistenie bolo odstránenie bolo nesporné medzi stranami sporu. Z fotografií ako aj skutkových tvrdení strán sporu vyplývalo, že pôvodcom tohto znečistenia bolo motorové vozidlo, resp. jeho technický stav, vady materiálu (keďže došlo k úniku látky) a k znečisťovaniu ako vyplývalo aj z fotografií došlo pohybom motorového vozidla, čiže pri prevádzke. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný je pasívne vecne legitimovaný, že legitimácia mu vyplýva z hmotného práva, a to zo zákona o PZP, nakoľko nárok na náhradu škody v dôsledku znečistenia cestnej komunikácie prevádzkou motorového vozidla je nárokom z PZP ako aj právnej úpravy poistenia v Občianskom zákonníku. Medzi stranami sporu nebola sporná platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ale bezodplatnosť postúpenia nároku na náhradu škody a tzv. domnejšej pohľadávky. Súd na základe vykonaného dokazovania a právneho posúdenia Zmluvy o odstraňovaní prekážok dospel k záveru, že v súlade s ustálenou súdnou praxou je možné postúpiť aj budúcu pohľadávku, a to aj bezodplatne, t.j. postúpenie budúcej pohľadávky je platné. V tomto spore však správcovi komunikácie zatiaľ žiadna škoda, t. j. pohľadávka voči žalovanému nevznikla, nakoľko faktúru žalobcovi nezaplatil ani mu nevznikol iný úbytok majetkových hodnôt. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca súdu nijako nepreukázal správnosť výšky žalovanej istiny, nepreukázal vznik nákladov na odstraňovanie znečistenia cestnej komunikácie ani z akých podkladov pri stanovení tejto sumy vychádzal, pričom žalobca súdu teda nepreukázal vznik výdavkov.

4. V odôvodnení ďalej súd prvej inštancie uviedol, že skúmal vznik nároku žalobcu voči žalovanému a dospel k záveru, že právny vzťah medzi správcou komunikácie a žalobcom je bez reálnej povinnosti platby správcu komunikácie v snahe šetriť verejné financie, ako to vyplýva aj z čestného prehlásenia a výsluchu konateľky žalobcu, t.j. správca komunikácie neskúma vôbec výšku sumy fakturovanej žalobcom, nakoľko pohľadávku bezodplatne postupuje na žalobcu a nevzniká mu reálna povinnosť pohľadávku uspokojiť, nevzniká mu škoda, ujma v majetkovej sfére, pričom zároveň vytvára priestor pre nekontrolovanú fakturáciu nákladov na strane žalobcu, ktorá by mala byť zaplatená z PZP. Ak by súd také konanie akceptoval, vo vzťahu k osobe povinnej škodu nahradiť by sa jednalo o konanie v rozpore s dobrými mravmi, pretože by nedochádzalo k náhrade skutočnej škody, ale „škody umelo vytvorenej“. Rozporuplným bolo aj konanie žalobcu, ktorý na základe objednávky správcu komunikácie faktúru (účtovný doklad) vystaví škodcovi a tvrdí, že nezaplatená pohľadávka správcu komunikácie z titulu nároku na náhradu mu bola postúpená. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že správcovi komunikácie škoda (ujma v majetkovej sfére) nevznikla, preto žalobcovi nevznikol nárok na náhradu škody z povinného zmluvného poistenia voči žalovanému, nakoľko mu žiadna existujúca pohľadávka nebola postúpená. Žalobca navrhol, aby súd konanie prerušil, nakoľko je potrebné predložiť Súdnemu dvoru EU prejudiciálnu otázku, či má čl. 3 ods. 1 motorovej smernice a čl. 3 štvrtej motorovej smernice vykladať v tom zmysle, že za poškodených s priamym nárokom na náhradu majetkovej škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla voči poisťovateľovi je potrebné považovať všetky subjekty, ktoré vynaložili účelné náklady pri odstraňovaní následkov škodovej udalosti v záujme čo najväčšej minimalizácie škôd okrem zákonom stanovených výluk z poistenia. Žalovaný s prerušením konania nesúhlasil. Tento rozsudok je rozhodnutím súdu prvej inštancie, proti ktorému je pokiaľ ide o meritum veci prípustné odvolanie, t.j. nejedná sa o rozhodnutie v poslednej inštancii, súd preto dospel k názoru, že nie sú splnené podmienky pre prerušenie konania a postup podľa § 162 ods. 1 písm. c) C.s.p., súd nie je povinný taký návrh podať a návrh žalobcu na prerušenie konania pri rozhodovaní vo veci samej zamietol. Prerušenie konania by bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti a rýchlosti konania, a to vychádzajúc aj z dôvodov, pre ktoré súd žalobu v merite veci zamietol.

5. Proti výroku I. a III. rozsudku podal včas odvolanie žalobca a poukázal na to, že svoj nárok podoprel argumentmi, a to tým, že ide o nárok vyplývajúci z pohľadávky postúpenej od správcu komunikácie a nárok vyplývajúci z tzv. nepriamej škody. Tvrdenie súdu, že vznik škody nebol preukázaný je absurdné. Nie je možné akceptovať posúdenie veci, v ktorom súd na jednej strane konštatuje pasívnu legitimáciu z PZP, ktorá je založená poškodením veci, v ďalšej časti však súd deklaruje, že vznik škody preukázaný nebol. Už len táto samotná skutočnosť zakladá celkom zjavnú arbitrárnosť a neakceptovateľnosť rozhodnutia. V súvislosti so vznikom škody súd ďalej poukazuje na to, že správcovi komunikácie nevznikla žiadna škoda, keďže žalobca poškodenie odstránil bezodplatne. S týmto tvrdením sa žalobca nestotožňuje. Momentom vzniku poškodenia (škody) na vozovke je v danom kauzálnom priebehu už únik

pohonných látok na teleso vozovky. Keďže správca komunikácie má povinnosť odstrániť poškodenie vozovky, o zásahu do jeho majetkovej sféry možno hovoriť už v čase vzniku poškodenia. Práve v tomto momente mu vzniká nárok na náhradu nákladov za odstránenie následkov škodovej udalosti, a to bez ohľadu na to, či svoju povinnosť splní sám alebo prostredníctvom tretieho subjektu. Žalobca je presvedčený, že škoda vznikla správcovi komunikácie už v momente poškodenia vozovky a bolo len a výlučne v jeho dispozičnej sfére, akým spôsobom k odstráneniu pristúpi. K výške škody uviedol, že v rámci mimosúdneho uplatňovania nárokov predložil žalovanému podrobný zoznam nákladov, ktoré vynaložil pri odstraňovaní následkov škodovej udalosti. Podrobný popis nákladov je súčasťou aj faktúry č. 17100655 zo dňa 28.11.2017 vystavenej na meno vinníka dopravnej nehody. Všetky tieto dokumenty boli súčasťou likvidačného spisu žalovaného, ako aj žaloby zo dňa 20.6.2018, pričom žalovaný ich výšku nikdy nenamietal. V zmysle uvedeného navrhol rozhodnutie zmeniť a žalobe vyhovieť.

6. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný a uviedol, že argumentácia žalobcu zavádzajúco naznačuje podobnosť prípadov medzi poškodením veci, ktorá je vo vlastníctve poškodenej osoby a poškodením cudzej veci. Tieto dve situácie však rozhodne nemožno stotožňovať. Správca komunikácie nie je vlastníkom poškodenej veci, ale vykonáva jej správu a údržbu. Ku škode na jeho strane by tak došlo iba v prípade, ak by musel vynaložiť náklady na opravu poškodenia vozovky, ktoré sám nezapríčinil. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že správca komunikácie zabezpečil bezodplatné vyčistenie vozovky. K ujme v majetkovej sfére správcu komunikácie tak nikdy nedošlo. Taktiež v priebehu celého konania, ako aj pred jeho začiatkom, žalovaný spochybňoval už samotný právny titul na uplatňovaný nárok. Aj iniciovanie sporu dokazuje, že žalovaný odmietol žalobcovi platiť a jeho nárok považoval za nedôvodný v celom rozsahu. Popieranie výšky domnelého nároku, by preto bolo zo strany žalovaného nadbytočné, pričom argumentácia žalobcu je preto nedôvodná aj v tomto smere.

7. Na vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobca konštatoval, že nemožno súhlasiť s tvrdeniami žalovaného ani sa stotožniť s konštatovaním súdu, že nebol preukázaný vznik škody. Škoda vznikla, ako už bolo uvedené v odvolaní žalobcu, v momente poškodenia vozovky. Škoda vznikla správcovi komunikácie, avšak platným postúpením táto škoda vznikla žalobcovi, keďže žalobca bol jediný subjekt, ktorý vynaložil finančné prostriedky pri odstraňovaní škody a zabezpečil tak ďalšie fungovanie cestnej komunikácie. Žalovaná suma, ktorú žalobca požaduje v tomto konaní od žalovaného, aby ju uhradil vychádza z reálne vynaložených nákladov na odstránenie škody, čiže považuje tvrdenia, že žalobca nepreukázal vznik nákladov na odstraňovanie znečistenia cestnej komunikácie za irelevantné.

8. Žalovaný vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že v konaní o náhradu škody je žalobca povinný preukázať vznik tvrdenej škody ako aj jej výšku. Z predložených dôkazných prostriedkov však vyplýva, že správca komunikácie vykonal odstránenie prekážky bez finančnej odmeny a žalobca nadobudol pohľadávku bez nároku na odmenu. Ak teda v majetkovej sfére pôvodného vlastníka pohľadávky nedošlo k zmenšeniu, nemohla vzniknúť ani škoda.

9. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1 bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu zistil, že v dôsledku škodovej udalosti prevádzkou motorového vozidla došlo k vzniku znečistenia cestnej komunikácie. Vlastníkom vozidla bol J.. V. X. - GM SERVIS BOZP, správcom cestnej komunikácie sú Regionálne cesty Bratislava a.s.. Medzi správcom komunikácie a žalobcom bola uzatvorená Zmluva o odstraňovaní prekážok a zmluva o postúpení zo dňa 26.11.2015, v zmysle ktorej žalobca odstránil znečistenie a vystavil faktúru Ing. X., pričom v zmysle zmluvy sa pohľadávka správcu komunikácie na náhradu vzniknutej škody postúpila bezodplatne na žalobcu.

11. Dôvodom zrušenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie je skutočnosť, že súd prvej inštancie nedostatočným spôsobom zistil skutkový stav a vyvodil nesprávny, resp. predčasný právny záver. Preskúmaním spisového materiálu je nutné prisvedčiť odvolateľovi, ktorý namietal, že súd prvej inštancie pochybil, pokiaľ vyslovil záver, že poškodený neuhradil žalobcovi faktúru za čistenie vozovky, čím na strane poškodenej (Regionálne cesty Bratislava a.s.) nedošlo k zmenšeniu majetku o žalovanú sumu, t.j. k vzniku skutočnej škody a v závislosti od toho nedošlo ani k platnému postúpeniu práva poškodenej na náhradu škody vo výške 2.491,18 EUR na žalobcu. Je potrebné vychádzať zo Zmluvy o postúpení

zo dňa 26.11.2015, nakoľko predmetnou zmluvou došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným a žalobcom. Podľa názoru odvolacieho súdu úhradu nákladov na čistenie vozovky v tomto prípade supluje samotné postúpenie. Na základe vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie je nesporné, že k znečisteniu vozovky došlo a kým a aj to, kto odstránil znečistenie a komu vznikla škoda a aj tá skutočnosť, že na uvedenú škodu sa vzťahuje poistenie vodiča vozidla. Je nesporné, že predmetná pohľadávka (náklady na vyčistenie vozovky) mohla byť predmetom postúpenia, pretože predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok technickej poruchy. V prejednávanej veci je predmetom konania skutočná škoda podľa §442 ods. 1, Obč. zák. v spojení so zák. č. 381/2001, t.j. náklady spojené s odstraňovaním dôsledkov poškodenia. Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že nejde o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia v zmysle § 525 ods. 1, Občianskeho zákonníka, odvolací súd dospel k záveru, že žalobca je aktívne legitimovaný a v konaní bol preukázaný vznik škody, ktorý spočíva v nákladoch na vyčistenie vozovky. Odvolací súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že úhradu nájomného supluje v tomto prípade samotné postúpenie pohľadávky. Náklady poškodený ako správca komunikácie nezaplatil, vysporiadaním záväzku však došlo k postúpeniu pohľadávky, v dôsledku čoho si žalobca uplatnil dlh od žalovaného.

12. So zreteľom na uvedené, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1, písm. c) C.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie podľa § 391 ods. 1, C.s.p. na ďalšie konanie a rozhodnutie, v ktorom bude súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v zmysle § 391 ods. 2, C.s.p. Úlohou súdu prvej inštancie posúdiť na základe doplneného dokazovania primeranosť nákladov nájmu náhradného vozidla, dobu trvania nájmu t.j. posúdiť dôvodnosť uplatnenej sumy. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 3, C.s.p.

13. Toto uznesenie bolo prijaté v pomere hlasov za 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).